Ч. 177 Середа 10 (22) серпня 1894. Рік IV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в Адміністрациї „Ґазети Львівскої“ і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Кілька гадок о консолідациї.

IV.

Що важнійше для консолідациї нашого народу: чи его матеріяльне, чи духове добро? Розуміє ся, що одно і друге становлять разом головне услівє консолідациї взагалі і длятого треба дбати про одно і друге; але наш нарід після нашого погляду єсть в такім положеню, що треба конче зважити, як розділити его роботу і в котрім напрямі треба більше напружити сили в народній роботі.

Того чей не треба доказувати, що фізичне житє єсть підставою духового і що треба піддержувати перше, щоби розвивати друге; аж в дальшій роботі треба вводити одно з другим в гармонійну цілість. Підставою же фізичного житя як кождої одиниці, так і цілого народу, єсть его матеріяльне добро. Ніхто того не заперечить, що цілий наш нарід знаходить ся в прикрім матеріяльнім положеню, що его гнете біда зі всіх сторін. Першою отже задачею нашою повинна бути консолідация всіх народних сил до розвитку і обезпеченя матеріяльного добра нашого народу.

Доси поступали ми в нашій народній роботі майже зовсім без жадного пляну, без ясної цїли і в повисшім напрямі не робили майже нічого, ба й ще майже нічого не робимо. Хто з нас тепер слідить уважно за розвитком нашого народного житя, признасть нам правду, коли скажемо, що у нас висунено за надто на перед духове добро. Може тому по части були винні і обставини, але фактом єсть, що так було і що ми робили без пляну, без ясної цїли, а в тім вже наша вина. В добі нашого відродженя ми не виділи того, не зважали на то, що наш нарід не має тих засобів матеріяльних, які мають другі народи; але ми чули потребу, нам хотїло ся повеличатись тим, чим величають ся другі; ми хотїли станути на рівни з другими народами. Єсть то дуже похвальне змаганє, то правда; але від хотїти до змогти — далека дорога. Так отже ми вже в самім початку пустились на злу дорогу, а наслідки того не дали довго чекати на себе. На вибраній раз дорозї ми хотїли дорівнати другим і звідси пішло, що дехто з нас, бажаючи прискореня народної роботи, зійшов таки зовсїм на манівцї і остаточно відбив ся від народу. Знайшли ся люди, що не числили ся з житем народним і думали, що літературний, або як тогди говорено „книжний“ язик дасть ся витворити таки без літератури. Одні стали отже заводити якусь мішанину язикову, другі, ще практичнїйші, радили приймити таки чужу „книжну“ мову. Се було против природи народного житя і мусїло викликати реакцию. Настала колотнеча; зачалась сварка, а далї пішла й борба о „книжну“ мову; борба та, піддержувана опісля штучно, не закінчила ся ще до нинїшного дня. Серед тої борби забули ми на все инше. Та часть нашої суспільности, що чула потребу народної роботи і дїйстно брала ся до неї, а при тім і розуміла, що лиш то може бути пожиточне для народу, що відповідає его природній потребі, стала напружати в сїм напрямі всї свої сили: просьвіта народу; церков і школи народні, а пізнїйше середні і висші; бурси, товариства просьвітні і сьпівацкі; театр; всїлякі видавництва, складки на всїлякі памятники та стипендиї і т. д. — в отсїм всїм проявляв ся у нас той напрям народної роботи около розвитку і обезпеченя духового добра народу.

Ми зачали отже народну роботу з одного кінця і доводили аж під сам верх, а на другім кінци навіть не поклали підвалин. Але коби хоч в сїм однім напрямі була якась ясна цїль, був якийсь лад, якась розвага в народній роботі, а то й того не було. Найліпшим доказом на то сей факт, що заким ми ще подумали о народній просьвітї, закии змогли забезпечити собі школи або хоч би бурси та інституциї для вихованя народних сил, ми вже стали думати ба й постарали ся о — театр, інституцию, котра, що правда, має велике значінє просьвітне і культурне, але для народу, котрий вже може і уміє з неї користати. Театром не змогли ми переконати темних мас народу, що їм треба лучити ся до спільної роботи около свого добра; ми ледви були в силї одушевити ним малу горстку інтеліґенциї. Наша робота вийшла отже на таке: хоч не буде що їсти, але за то буде можна погуляти. Таких похибок в народній роботї було давнїйше і єсть ще до нинї не мало. Але ми їх не видимо, ба, що гірше таки не хочемо видїти; ми готові навіть відсудити того від чести і слави, хто би важив ся нам про них заговорити.

В тій роботї загнали ся ми так далеко, що остаточно не стає нам дальших сил. Ми не розвинули роботи в другім напрямі, котра би піддержувала роботу в сїм першім напрямі, який ми вибрали, і стоїмо тепер безрадні та виживаємо спасеня від других, від політики та всяких иньших обставин. Ся хиба в нашій роботї народній єсть і причиною, що вся наша т. зв. політика крутить ся вічно около шкіл, що ми звертаємо головну нашу увагу лиш на села, а забуваємо на міста, ті осередки житя

ОБМАНЕНА ЛЮБОВ.

(З анґлійского. — Вальтера Бізанта.)

(Конець.)

IV.

Мария не могла нічого сказати на своє оправданє. Она не знала, хто підкинув їй шкатулку під ліжко. Она не вміла нічого, нічогісенько сказати. Справа була дуже проста. Всьо сьвідчило против неї. Крім неї не було нікого в єї хатї, а й шкатулка була завинена в єї хустину — шкатулка, на котрій було вирізане назвище „Панї Нікльова“; — а ся шкатулка була порожна. Для того не лиш суд, але й всї присутні були тої гадки, що она не лише украла шкатулку, але й гроші з неї десь поділа. Де би она їх сховала?

В понедїлок рано сиділа Мария на лаві обжалованих — на позорищи — блїда як смерть, єї повіки дрожали а уста трясли ся; всьо видавало ся їй як би якийсь сумогляд в театрі, на котрий єї милий так дуже любив дивити ся, лише що тепер не она сиділа між гістьми та дивила ся, але таки сама мусїла грати головну ролю. Таропьд постарав ся для неї о оборонця. Щирий і вірний любовник стояв зараз коло неї і кріпко стискав єї за руку. Мария не могла і оборонцеви нічогісенько сказати. Она не знала нічого і нікого не підозрівала.

Панї Нікльова говорила при розправі як всї люди доброго серця; она плакала і кляла ся і се сьвідчило про єї доброту.

Полициян міг доказати, що він найшов шкатулку під ліжком. Цїла справа була цїлком ясна. Судя заявив, що переведе процес сумарично і дівчину засуджено на шість місяців тяжкої вязниці.

Панї Нікльова вийшла з салї з голосним плачем.

Коли Марию виводили з салї, вхопив Таропьд єї руку і шепнув єї до уха: „Дорога, я тобі вірю і все буду вірити тобі. Перетерпи а я буду тобі вірний.“

Так вивели Марию і ся дівчина, що ще вчера була така пишна і щаслива, мусїла тепер сидїти шість місяців в тяжкій вязници. Вправдї скорше чи пізнїйше мусїли єї випустити — але она була вже напятнована на цїле житє! Лишилась їй капля потїхи: цїлий час гадала о вязници на слова милого — у него було найвірнїйше, найблагороднїйше серце, яке коли котра дівчина найшла.

З плачем вийшов Таропьд з судової салї, але бо й цїла справа була дуже сумна. Однако коли відійшов вже яких сто метрів від судового будинку, розвеселило ся поволи єго лице і він тихо засьміяв ся.

— Бідна, люба Мария! — сказав — она найліпша з цїлої тої ватаги, а й найпожиточнїйша. Чи не казав я, що за шість місяців можемо побрати ся. Они звичайно дістають по шість місяців.

Вечер перебув в театрі, де грали якусь дуже жалібну штуку, і его хустина була цїлком мокра від сльоз; але він не був сам, лише в товаристві якоїсь молодої дуже гарної дами, хоч в иншім роді як Мария. Таропьд мав в таких річах знаменитий смак.

V.

Рано того дня, коли Марию випустили, дожидав єї Таропьд перед входом до вязниці.

— Не плач, люба — шептав їй та взяв єї за руки і став їх цїлувати. — Я вже все приладив. Скоро лише поснїдаєш, повінчаємо ся в церкві. Ах! — хто би то допустив ся тої крадежи? Я оголосив все в ґазеті, був у панї Нікльової і казав собі добре описати все, що було в шкатулцї і помістив в часописах опис украдених годинників і перстенів. Той злодій, то якийсь великий падлюка. Мужчина не міг того зробити; вір менї, мила, се була певно котрась з дівчат в готели. Я пересьвідчений о тім. Але ходім і забудьмо, що було. Не роби собі з того нічого. Ти змарнїла, се-ж розуміє ся само собою. Але ти скоро прийдеш до себе. Устелимо собі маленьке, сердечне гнїздочко та будемо жити собі в щастю і любови. Ходи!

В два роки пізнїйше — одної суботи по полудни, сиділа Мария — вже не Айвор — сама в своїм домку на передмістю Кентіш Тавн.

народного, в котрих збирають ся матеріяльні і духові сили і вливають нове житє в цілий нарід, а наконець, що в новійших часах серед нас самих витворила ся опозиция против такої роботи і зродила радикалів. Однакож і радикальна опозиция не направила лиха, а показала хиба, як можна о чімсь богато говорити а мало робити. Ми стоїмо отже — з малою зміною — все ще майже на тім самім місци народної роботи, де стояли.

Аж у вісімдесяти роках показують ся перші проблески народної роботи в напрямі розвитку і обезпеченя матеріяльного добра народу. (Таким заходам як н. пр. засноване „Закомарскої Правди", або товариства „Надія" в Збаражи і ин., приписуємо лиш місцевий характер, а така інституция як „Общ. рільн. кред. Заведеніе" — то була лиш чужа ростина, пересаджена на наш ґрунт, котра і ґрунт виссала і сама знидїла та щезла). В згаданім часї засновує ся товариство „Народної Торговлї". Хто знає історию сего товариства, згодить ся з нами в тім погляді, що і в сім заснованю не було ще слїдно правдивої народної роботи. Була то гадка, кинена щасливо одним чоловіком — знаємо, що нашим артистом-малярем п. Корнилом Устияновичем — а підхоплена кількома людьми, котрі нею одушевили ся, але — і се іменно характеристичне для нас — майже нїякої не мали надії, що она знайде відгомін в народі, що знайдуть ся сили до сеї роботи. Як впрочім вело ся засноване сего товариства, се тут для нас байдуже. Але просимо зважити: театр мали ми вже в шістдесяти роках — товариство торговельне аж у вісімдесяти, отже аж в яких двайцять і кілька літ пізнїйше. А ще другий характеристичний примір нашої роботи народної. До 1891 р. розвивали ся досить густо по краю товариства сьпівацкі, а в сім році завязано таке товариство і у Львові; в сім напрямі вела ся у нас досить жива робота — але товариство асекурацийне засновано з великим трудом (законних і инших формальних трудностий не беремо тут під увагу, лиш саму нашу власну роботу в сім напрямі). Що-ж то значить, що нам то показує? — то, що ми в однім напрямі робили аж за богато, бо зважали навіть на такі потреби, як сьпів і забава, а в другім напрямі занедбували ся аж до крайности.

Із сего коротенького огляду нашої народної роботи та з наведених кількох фактів можна чей зрозуміти, що важнїйше для нас в консолїдацийній роботі: чи матеріяльне, чи духове добро? Із сего виходить вже ясно, що коли ми розумно хочемо забирати ся до роботи, коли чуємо дійстно потребу консолїдациї і накликуємо до неї, то ми повинні розпочинати ту консолїдацию від того, в чім єї доси найменше або таки й зовсім не було. Отже не в партиях політичних, але в роботі около розвитку і обезпеченя матеріяльного добра нашого народу шукати нам передовсім і заводити консолїдацию. Розуміє ся, що з того ще не виходить, щоби знов роботу около розвитку духового добра зовсім залишити, або так єї занедбати, як занедбалось розвиток добра матеріяльного.

Перегляд політичний.

На конференциях міністерских, котрі, як звістно потягнуть ся через кілька днів, має бути порушена також справа стану виімкового в Празї. Головною причиною того єсть то, що вже дня 12 вересня тратить обовязуючу силу розпорядженє кабінету ґр. Таффого видане 12 вересня 1893 р., котрим заведено в Празї стан виімковий і застановлено діяльність судів присяжних. Без уповажненя Ради державної не можна довше застановляти діяльности судів присяжних. Рада міністрів має отже порішити, чи з заведенем на ново діяльности судів присяжних мають бути знесені також другі розпорядженя виімкові, а головно заказ сполучуваня ся в товариства і обмежене свободи праси, чи ті розпорядженя мають обовязувати і дальше.

В другій половині вересня після старого стиля мають відбути ся в Росиї великі маневри під Смоленьском. З початком вересня зачнуть вже відходити туди відділи войска. В маневрах сих возьмуть участь цар і царевич та приїдуть на них 22 вересня, а по маневрах поїдуть до Спали.

Італїяньскі анархісти не перестають відгрожувати ся за страченє Казерия. В Неаполи арештовано двох анархістів, у котрих знайдено листи, з котрих показало ся, що єсть в плянї висадити у воздух француский консулят. Синдик в Мотта Вісконта одержав вже яких десять листів з погрозами.

Новинки.

Львів дня 21 серпня.

— **Відзначенє.** Монарх позволив президентови державних зелїзниць др. Льву Билиньскому приняти і носити великий хрест княжо саско-... нестиньского ордера домового.

— **Іменованя.** В муж. семинариї учительск... в Станїславові іменований дійстним учителем р... лїґії рим. кат. о. Фр. Скарбовский, а о. Іван ...райко з Бучача гр. кат. катихитом. — Учите... школи вправ зі Станїславова Теодор Біленьк... іменований головним учителем в муж. семинар... учит. в Самборі. — Міністерство торговлї іме... вало контрольорами почтовими: Келестина Яв... ского в Перемишли, Стан. Данця в Новім Сан... Вол. Яворского зі Стрия контрольором у Льво... Алекс. Вербицкого з Тарнова в Кракові. Іва... Громницкого в Бродах, Франца Ґільнрайнера ... Львові, а контрольора Людвика Брайтера пер... несло з Тернополя до Львова. — Дальше і... новані контрольорами почтовими: Ю. Туллі... Ос. Найштайн, Фр. Лясковский, Тома Боровіч... Мих. Розенгавх, Норберт Гавсер, Вол. Горв... М. Фельдман, Вол. Ольшевский, Ферд. Юнґ, де Шенфельд-Гайдер, Стан. Витковский, М. ...стршембский, Ос. Дірстенфельд, Вол. Сидоров... Ів. Суровецкий і Ґ. Борн. — Касперами поч... вими: Ант. Мутка, Вол. Рогош, Ем. Лярдеме... Ал. Строцчак, Т. Смолик, Ром. Годлевский, Ф... Шабенбек, Макс. Авер, К. Оберкорн, Вол. Бо... ковский, Сол. Авербах, Ад. Колїнка, Сем. Леві... кий, Гн. Тенчаровский, Ів. Брасон, М. Шишко... ский, Е. Пацлавский і Ал. Шлюка. Контрольор... ми касовими іменовані: Рох Осуховский, Андр... Билень, Юст. Кружлевский, Вол. Новак, Тео... Сколимовский, Ф. Браблец, Т. Глембоцкий, Ві... Буховецкий, М. Зібер, Фр. Рознер, Ів. Малик, ... Фрітце, Л. Ґольдберґ і Андрій Климкевич.

— **Краєва Рада шкільна** ухвалила на з... сїданю з дня 10 серпня: Установити осібних ...чителів греко- і римо-кат. релїґії для 5-клясов... школи в Судовій Вишни від 1 вересня 1894; ...становити осібного учителя жидівскої релїґії д... народних шкіл в Кутах від 1 вересня с. р... зорґанїзувати другу чотироклясову мужес... школу в Ярославі від 1 вересня 1894 р.; зор... нізувати другу одноклясову народну школу ... Новици, калуского повіта, від 1 вересня 1894 р... зорґанїзувати другу одноклясову народну шко... в Улицку-середкевич, повіта равского, для Маз... рів, від 1 вересня 1894 р.; зорґанїзувати од... клясову школу народну в Станиславці, жовк... ского повіта, від 1 вересня с. р.; перемінит... 2-клясову народну школу в Струсові на чотир... клясову, 1-клясову в Підкамени на триклясов... 1-клясові в Стратинї і Городиславичах на дв... клясові від 1 вересня 1894 р.

— **Разом з Є. В. Цїсарем** будуть гости... у Львові міністри: Віндішґрец, Бакегем, Яворск... Фалькенгайн і Мадейский. Міністри приїдуть в... 4 вересня і будуть мешкати у виставових ... телях.

— **Пп. Ол. Барвіньский і др. Д. Сав...** явили ся в суботу у Є. Е. Намістника, щоби з...

Зелїзна, валкова віконниця у вікнї була спущена і на ній було виписане єї імя: Мария Вере, кравчиня. Она вела тепер своє ремісло на передмістю, що дуже далеко лежало від площі Америки. Тут нїхто не знав про єї давну біду; она мала малий, гарний склепик, доброго чоловіка і найкрасшу дитину в сьвітї — велику, сильну і відважну, як она сама. Коли-б не той страшний спомин на сю судову розправу і на вязницю, она була би цїлком щаслива. Цїлий день працювала серед своїх дївчат, між тим як дитина спала в колисцї. Вечером, коли єї трудящі руки спочивали, думала о чоловіцї, що звичайно був в дорозї за торговельними інтересами.

Дім мав шість комнат, як звичайно всї доми на біднїйших передмістях. На долинї була кухня і робітня; на першім поверсї маґазин і комната для приниманя гостий, а на другім поверсї була одна менша і одна більша спальня та комора на склад всяких старих річий. В тій коморі були річи і всілякі збірки взорів єї чоловіка: Мария ще нїколи їх не бачила, бо чоловік заєдно замикав двері і носив коло себе ключі. До сего нещастного пополудня, коли сама була дома і спрятала в своїй спальни, не прийшло їй ще нїколи і на гадку хоч би оком кинути на сю комору; але тепер подалась она так, як колись Ева. — Що би то він держав під ключем в тій комнаті? — говорила їй якась покуса — певно щось вартного, щось такого, чим хоче зробити тобі несподїванку. Може маєш охоту то побачити?

Так відзивала ся в ній заєдно покуса. Мария довго не слухала того голосу і він змінив тепер свою мову:

— А як би ти могла зовсім легенько отворити двері і трошки туди заглянути, чи то не скортїло бя тебе? Ану спробуй своїм ключем від комнати.

Тепер Мария послухала; она то блїдла, то червонїла, але вкінци взяла таки ключ від комнати і стала пробовати замок. Ключ надавав ся і легко обертав ся. Она отворила двері і чуючи, що завинила, оглянула ся неспокійно. Помимо того увійшла до комори. Там не було нїчого, крім великої, бляхою окованої скринї. В замку сторчав ключ, при котрім знов висїла цїла вязанка ключів, що звичайно чоловік при собі завсїгди носив. Очевидно мусїв він їх тут забути.

Мария підоймила віко від скринї. В серединї були самі папери і пачки. Она взяла одну пачку паперів, щоби єї лїпше оглянути. Папери були старанно поскладані, обвязані ниткою і обвинені якоюсь окладинкою. На окладинцї було написано: „Кляра Джінкінс, вязниця, Честер, шість місяців, в червни 1886". Мария розвинула пачку. В серединї були листи писані рукою Кляри якимись карлючками і без всякої правописи. Листи сягали від 1887 до 1891 року. Нераз зачинали ся словами: „Любий Тарольде" — то знов: „Дорогий мужу ... Марию стиснуло за серце і она відложила ... пачку та вхопила другу. На тій була напис... „Матильда Пальмер, сумарично засуджена ... шість місяців тяжкої вязниці, Ліверпуль 188... І в сїй пачцї були листи аж до послїдно... часу, а всї були писані до дорогого Тароль... або до дорогого мужа. Відтак ішли инші і зв... инші пачки з такими листами. Було їх дв... цять. Єї чоловік мав двайцять і один жін... а кожда з них відсидїла по шість міся... вязниції.

Мария поскладала всї папери, єї ли... горіло.

Дармо роздумувала, що має дальше р... бити; не могла нїчого вигадати. Мимоволї р... винула одну пачку, завинену в бурий пап... В ній були перстенї. Між ними пізнала ... перстенї, ті самі, що їх бачила в скринцї па... Нікльової. Отворила й другу пачку. Там зн... були брошки, а межи ними і брошка па... Нікльової. Она вхопила третю пачку. Тут ...жали завинені браселети, між ними браселе... панї Нікльової. Відтак четверту пачку. Годи...ники і знов годинник панї Нікльової. Вкін... в пятій пачцї були золоті ланцушки, а м... тими ланцушок панї Нікльової.

Тепер вже довше не надумувалась. З... жила папери до своєї торби, зібрала перст... і все инше, взяла дитину на руки, найм... фіякра — і поїхала на площу Америки. Т...

...ити в імени Русинів желаня з нагоди уродин ... В. Цісаря.

— **Презенту** на Кальників, деканата яро... ...авского, одержав о. Мих. Калимон, парох в ...івчи, в епархиї перемискій.

— **Доповняючний вибір** члена Ради пов. в Ко...ові з громад сельских відбуде ся дня 24 ве...ресня.

— **Президент державних зелїзниць др. Би...иньский** видав такий обіжник до всїх підвласт...их урядів: „Обіжником з дня 11 червня 1894 ...оку ч. 66 позволено кождому урядникови за по...середництвом дотичної дирекциї руху звертати ...я з личними просьбами і жалобами до президента ...ержавних зелїзниць, котрий в почутю виповню...аного обовязку мусить їх піддати рівномірній, ...ачливій розвазї. Однако наведене управнене ...тоїть в як наяркійшій супротивности і що-до ...місту і що-до форми до звичаю урядників, котрі ...редкладають або підпирають звичайно свої ...просьби і бажаня за посередництвом чужих осіб. ...Хотячи зробити конець інтервенциї чужих вплы...вів, цїлком безуспішних, уважаю відповідним ого...лосити, що всякі заходы урядників, щоби ужити ...пливу третих, чужих осіб, на свою користь, ...заборонені і на будуче будуть карані в дорозї ...дисциплїнарнiй. — Президент *Билиньский*".

— **Речинець** подавати ся до греко-кат. ге...неральної семинариї у Львові визначений на день ...7 вересня 1894 з тою увагою, що до сего ре...чинця мають внести ся дотичні подаия до кон...систориї, а в самий день речинця мають канди...дати явити ся в канцеляриї консисторскій до ...вступного іспиту. Подаия мають бути заосмотре...ні сьвідоцтвами: родженя і хрещеня; окінчених ...шкіл людових і гімназиялльних з іспитом зрілости; ...здоровля, виданим від лїкаря повітового або се...минарского з потвердженем здібности фізичної ...до виповненя духовного званя: вдоволеня бранці ...війсковій від дотичного старости; моральности ...поведеня клерикального; убожества, затвердже...ного від дотичного староства.

— **На будову руского театру** надіслав о. ...Ос. Іванець з Белзця 4 зр. 50 кр., на котрі зло...жили пп.: Пятківский поборець податковий, Па...вловский комісар поліциї, Атляс начальник ста...циї і о. Ос. Іванець по 1 зр. а п. Ворог, ревізор ...поліциї 50 кр.; — п. О. Яворский зі Львова ... зр. 60 кр. зібраних в Красові на празнику, а ...то від п. Е. Ш. 50 кр., від п. С. 10 кр. а від ...себе 1 зр.

— **Зміна властителїв.** Юрий Семигинівский ...купив від спілки Шпіц і Філїп маєтність Дро...гочка і Гута дрогобицка, простору 950 моргів ...за цїну 81.000 зр.

— **Др. Юліян Кмицикевич** вписаний на ли...сту адвокатів з осїдком в Дрогобичи і сими днями ...має там отворити канцелярию.

— **Пан інжінер.** Подібна пригода, як та, що описана у вчерашнім і нинїшнім фейлетонї нашім, стала ся в Градци. Знана в цїлім місті з уроди панна Л., донька по високим войсковим, запізнала ся случайно з якимсь молодим чоловіком, котрий представив ся єї матери, яко державний інжінер Мигановић з Босни. Молодець поводив ся елєґантско і нїчо не можна було єму закинути. По трех днях знакомости осьвідчив ся і зістав принятий. Пан інжінер домагав ся, щоби вінчане відбуло ся як найскорше, отже суджена приготовляла ся чимскорше. П. інжінер державний оповідав своїй судженій, що заробить на однім підприємстві 20.000 зр. і зовсім не жадає посагу, сам заплатить всї видатки весїльні. Вінчане мало відбути ся 18 с. м. дуже виставно. Суджений жадав, щоби запросити ріжних достойників, між ними і директора поліциї. Сам навіть зложив візиту директорови поліциї — на своє нещастє Директора не застав дома, тілько доньку. Побалакавши з нею, вийшов і не лишив навіть адреси, де мешкає. Директор поліциї вернув до дому і дізнавши ся про гостину незнаного гостя, хотїв єму віддати візиту. А що адреси не знав, то почав єї шукати в книгах поліцийних. Але там не найшов. Застановило то єго і він звернув увагу на пана інжінера. Гість розслїдив, що то ніякий інжінер, тілько обманець звичайний. Тимчасом той Мигановић замовив уже гостину в першій реставрациї, цьвіти в огородників і вінчане в костелї, але не дав ніяких своїх паперів, тілько порозсилав пишні запросини. На день перед вінчанем суджена Мигановића ждала разом з матерю на двірци зелїзниці на одного приятеля. При них був і Мигановић. Приятель приїхав і стали витати ся та розмавляти. Між тим хтось запросив судженого на „хвилину розмови" на бік. Коли суджена оглянула ся, Мигановића не було. Єго вели вже до поліциї, де він не міг виказати ся, хто є і звідки, і єго замкнули. Підозрівають, що пан „інжінер" — великий злодій.

— **Найменшою женщиною** на сьвітї єсть тепер голендерка панна Павлина. Дама тая має тепер 18 лїт, є висока на 20 цалів, а важить девять фунтів.

— **Величезний міст** побудовано в Лондонї на ріцї Тамизї. Той міст в середині в потребі підносить ся в гору, щоби великі кораблї могли під ним перепливати. В перших двох тижнях по отвореню моста перейшло по нім аж 1,270.000 осіб; а в протягу 12 днїв, переїхало ним 75.000 возів, переважно з товарами. За той час піднимали міст до гори 300 разів, щоби перепустити 370 кораблїв. Але міст підносять лише для найбільших кораблїв, а звичайні пароходи і лодя можуть і так перепливати. Пересїчно переходило що дня мостом 80.000 людий, і переїздило 6500 возів. З того видко, який великий рух у тім місті.

— **За скарбами.** В Катанїї є забобон, що коли землю скропить ся кровю невинних дїтий, то се поможе відкопати великі скарби. Сїльский музикант Кармольо так вірив в той дурний забобон, що замордував в страшний спосіб 24 дїтий і їх кровю покропив землю. Коли єго зловили, він збожеволїв і помер в Палєрмо в домі невилїчимих. Але по нїм найшов ся иньший наслїдник. В містї Чібалї і Санта Софія викрав хтось 20 дїтий, котрих трупи з розпоротими черевами найдено відтак по сусїдних лїсах. Рівночасно родичі повбиваних дїтий одержали безіменні листи з радою, щоби не журили ся, бо при помочи крови їх дїтий найде ся скарб, що їх за все винагородить. Поліция стала шукати убийника, але доси не найшла.

— **На дзвінници** церкви сьв. Михайла в Шенштайні лучила ся сумна пригода. На вежи тягнули дзвін, що важив 15 сотнарів. На дзвін усїв тесля і дав ся разом з дзвоном тягнути в гору. Нараз линва урвала ся і дзвін разом з теслею злетів в низ. Дзвін ударив в инший великий дзвін, що лежав на земли, пробив єго, сам перевернув ся і розчерепив теслї голову. Церков має велику шкоду, бо мусить дати відливати нові дзвони.

— **У відповіди „Галичанинови":** Коли свої з собою сварять ся, то чужому до того засї. Пойди в свой Суздаль!

Господарство промисл і торговля

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оголошує: Шлях зелїзниції льокальної Арнольдштайн - Ґермаґор зі стациями, взглядно перестанками: Nötsch над Dobratsch, Emmersdorf (перестанок). St. Stefan-Vorderberg. Görtschach-Förolach, Presseger See (перестанок), Vellach-Kühnburg (перестанок) і Hermagor віддано дня 11 серпня 1894 до прилюдного ужитку. — Згадані висше стациї отворені зістали для загального, перестанки лише для особового руху. — Почавши від 20 серпня с. р. аж до дальшого зарядженя буде відходити з Брухович до Львова щоденно замість поїзду льокального ч. 2270, поїзд льокальний ч. 2280. Тойже буде виїздити з Брухович о год. 7 мінут 30, а приїздити до Львова о годинї 8 мінут 1 вечером. Час поданий після годинника середно - европейского.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Будапешт 21 серпня. День сьв. Стефана відсьвятковано в цїлій Угорщинї яко народне сьвято звичайним способом. Після Budap. Corr. зробив вчера кн. примас Вашатий довшу візиту президентови міністрів Векерльому.

Река 21 серпня. Маґазини у вільнім порті горять, а сильна буря роздула ще більше огонь. Маґазин ч. 7, повен спірітусу, стоїть цїлий в поломіни.

Токіо 21 серпня. Японьске правительство затягнуло внутрішну позичку в сумі 50 мілїонів долярів, котру з одушевленем підписано.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1894, після львівск. год.

Відходять до

	Посьпішний		Особовий			
Кракова	3·00	10·46	5·26	11·11	7·31	—
Підволочиск	6·44	3·20	10·16	11·11	—	—
Підвол. Підзам.	6·58	3·32	10·40	11·33	—	—
Черновець	6·51	—	10·51	3·31	11·06	—
Стрия	—	—	10·26	7·21	3.41	7·48
Белзця	—	—	9·56	7·21	—	—

Приходять з

Кракова	3·08	6·01	6·46	9·36	9·36	—
Підволочиск	2·48	10·06	6·21	9·46	—	—
Підвол. Підзам.	2·34	9·49	9·21	5·55	—	—
Черновець	10·16	—	7·11	8.13	1·03	—
Стрия	—	—	9·23	9·10	12·46	2·38
Белзця	—	—	8·24	5·21	—	—

Числа підчеркнені, означають порунічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Час подаємо після годинника львівского він різнить ся о 35 мінут від середно - европейского (зелїзничого): коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 35 мін.

— **У Львові** виходять ті лїтературні часописи і вістники: **Зоря**, ілюстроване письмо лїтературно-наукове, 72 аркушів друку на рік, коштує 6 зр. у Львові, ул. Академична ч. 8. — **Дзвінок**, ілюстроване письмо для науки і забави руских дїтий і молодежи; 36 аркушів друку, 5 зр. у Львові ул. Чарнецкого ч. 26. — **Правда**, місячник политики, науки і письменства, около 60 арк. друку, 5 зр. у Львові ул. Академічна ч. 8. — **Житє і Слово**, вістник лїтератури істориї і фольклору; 60 аркушів друку 5, зр. у Львові, ул. Глубока ч. 7.

...застав тепер такий крик та плач, що на пів ...милї можна було єго чути.

В недїлю рано вернув єї чоловік домів. Він щасливо усьміхав ся і очевидно був вдоволений, що знов дістав ся до своєї хати.

На дорозї стрітила єго жінка з порядним ...костуром в руцї.

— Ах, злодюго! — крикнула.

Він подав ся на зад. Она була велика ...сильна, а так страшно виглядала, що він не ...важив ся й кроку наперед зробити.

— Я все знаю, — говорила жінка. — Ти ...маєш ще двайцять жінок крім мене. Ти заса...див кожду з них до вязниці і живеш лише ...з їх ласки. Ходиш від хати до хати і кажеш ...жінці на себе робити. До мого дому зніс ти ...всьо крадене добро. Нужденнику! Не важ ся ...більше й показуватись менї на очи! А коли ...наважиш ся переступити через поріг, то я тобі ...кости поломлю. Виноси ся! Твоя скриня, до...рогоцінности, листи — все — в руках поліциї, ...они будуть тебе шукати, скоро лише попере...читують папери. Тепер можеш собі утїкати від ...них. Що-до мене — то кажу тобі: Не дам нї ...зломаного шелюга, а хоч би ти й з голоду ...згинув!

Чоловік, почувши таку бесїду, втїк чим ...скорше і від того часу Мария єго вже більше ...не бачила.

За редакцию відповідає Адам Кроховецкий.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.